

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 lipca 2014 roku (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od J. S. kwoty 2.888,96 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód twierdził, iż pozwany zawarł umowę z (...) Sp. z o.o. na świadczenie usług telekomunikacyjnych. Na rzecz tego wierzyciela winien uiścić kwotę dochodzoną pozwem. Ponieważ powód nabył w tym zakresie wierzytelność od (...) Sp. z o.o., stał się wierzycielem pozwanego.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. VI Nc-e 1101284/14 z dnia 19 sierpnia 2014 roku zasądził dochodzoną kwotę wraz z kosztami postępowania.

Pismem z dnia 4 września 2014 roku pozwany złożył sprzeciw od wyżej opisanego nakazu zapłaty. Wniósł o odrzucenie pozwu na podstawie art. 379pkt3 k.p.c. z powodu zapadnięcia prawomocnego rozstrzygnięcia, które dotyczyło tego samego orzeczenia i zapadło między tymi samymi stronami w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. VI Nc-e 401216/13, następnie Sąd Rejonowy w Bytomiu I 2C976/13 i umorzone postanowieniem z dnia 12 grudnia 2013 roku, a w przypadku nieuwzględnienia wniosku o odrzucenie pozwu, oddalenie powództwa i zwrot kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł odpłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, iż nie łączyła go z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. umowa, której przedmiotem byłoby świadczenie usług telekomunikacyjnych. Celem wykazania tej okoliczności pozwany wniósł o powołanie biegłego z zakresu grafologii.

Na rozprawie dnia 17 grudnia 2015 roku pozwany cofnął wniosek o odrzucenie pozwu.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 18 lipca 2011 roku podpisana została przez reprezentanta (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., zwanego Operatorem, umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Jako Abonenta w tej umowie wpisano J. S., który otrzymał numer konta 1 (...). Umowa zawierała PESEL oraz numer dowodu osobistego J. S.. Umowa miała obowiązywać 36 miesięcy. Integralną częścią umowy były Warunki umowy, Cenniki oraz Regulaminy, wreszcie Ogólne warunki świadczenia usług. Na podstawie tak sformułowanej umowy Operator zobowiązywał się do zapewnienia Abonentowi przyłączenia do sieci telekomunikacyjnej, usługi wykonywania i odbierania połączeń głosowych i innych usług szczegółowo opisanych w umowie, a Abonent do zapłaty opłat określonych w cenniku i przestrzegania Regulaminu. Do umowy dołączone było potwierdzenie odbioru aparatu telefonicznego Netbook S. (...) (...) w ramach oferty przyjętej przez klienta. Wszystkie te dokumenty były opatrzone datą i Podpisem (...). Jednak żaden z tych dokumentów nie został podpisany przez pozwanego J. S., który takiej umowy nie zawarł. Dnia 26 lipca 2011 roku została wystawiona faktura VAT nr (...) na kwotę 187,54 zł z terminem płatności dnia 9 sierpnia 2011 roku, w której jako nabywca usług został wskazany J. S.. Podobnie dnia 26 sierpnia 2011 roku została wystawiona faktura VAT nr (...) na kwotę 99,90 zł z terminem płatności dnia 9 września 2011 roku, w której jako nabywca usług został wskazany J. S.. Następnie dnia 29 października 2011 roku została wystawiona nota obciążeniowa nr (...), w związku z niedotrzymaniem warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, opiewająca na kwotę 1.902,34 zł z terminem płatności do dnia 19 listopada 2011 roku. Nota również była wystawiona na J. S..

Dnia 26 marca 2012 roku spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., zwana cedentem, zawarła ze spółką (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W., zwaną cesjonariuszem, ramową umowę przelewu wierzytelności. Przedmiotem tej umowy było ustalenie zasad, w oparciu o które nastąpi przeniesienia przez cedenta na rzecz cesjonariusza istniejących i wymagalnych wierzytelności pieniężnych względem byłych abonentów cedenta, z którymi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zostały rozwiązane lub wygasły, wynikających z niezapłaconych należności głównych oraz odsetek. W wykonaniu tej umowy strony tej umowy

zawarły dnia 28 czerwca 2012 roku porozumienie dokonując odpłatnego przelewu wierzytelności, wśród których podana była również pod numerem (...) wierzytelność wobec J. S. w kwocie 2.307,14 zł.

Dnia 5 lipca 2012 roku sporządzone zostało zawiadomienie J. S. o cesji wierzytelności w kwocie 2.307,14 zł. Tego samego dnia sporządzone zostało wezwanie J. S. do zapłaty kwoty 2.319,32 zł. W obydwu pismach wskazany był adres K. ul. (...).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów w postaci: umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 26 marca 2012 roku – k. 25-27; porozumienia z dnia 28 czerwca 2012 roku z załączonym wykazem wierzytelności – k. 25, 28-30; pełnomocnictwa substytucyjnego z dnia 20 grudnia 2010 roku – k. 31; faktury z dnia 26 lipca 2011 roku – k. 32; faktury z dnia 26 sierpnia 2011 roku – k. 33; noty obciążeniowej z dnia 29 października 2011 roku – k. 34; umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 18 lipca 2011 roku – k. 35-37, 70-75; regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych – k. 38; wezwania do zapłaty długu z dnia 5 lipca 2012 roku – k. 39; informacji – k. 40; zawiadomienia o cesji wierzytelności z dnia 5 lipca 2012 roku – k. 41; pełnomocnictwa z dnia 9 stycznia 2013 roku – k. 42; odpisu KRS nr (...) – k. 43; wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych z dnia 15 grudnia 2012 roku – k. 44; potwierdzenia odbioru aparatu telefonicznego z dnia 18 lipca 2011 roku – k. 76; wniosku pozwanego o wydanie dowodu osobistego – k. 106; opinii biegłego w dziedzinie (...) z dnia 22 lipca 2015 roku – k. 119-130, zeznania pozwanego J. S..

Sąd uwzględnił w całości opinię biegłego sądowego z dziedziny badań dokumentów J. B.. Biegły sporządził opinię w sposób rzetelny i fachowy. Szczegółowo przeprowadził badania identyfikacyjno – komparatystyczne. Wyciągnął z nich jednoznaczne wnioski. Przede wszystkim biegły dysponował obszernym materiałem porównawczym. Miał zarówno próbkę pisma pozwanego z 2006 roku, jaka jest na wniosku o wydanie dowodu osobistego, jak i pobrał od pozwanego obszerny materiał porównawczy. Biegły analizował poszczególne właściwości pisma jak klasę pisma, topografię pisma, strukturę pisma, impuls pisma, budowę znaków graficznych, formowanie i kierunek adiacji wstępnych i końcowych, siłę docisku środka pisarskiego do podłoża, kierunek cieniowania linii graficznych pisma, rytm i rozpęd pisma, swoiste ozdobniki i uproszczenia. Biegły wykonał analizę poszczególnych właściwości grafizmu. Biegły wskazał iż wykorzystał przyrządy pomiarowe, lupy, mikroskop stereoskopowy. Biegły stosował metodę graficzno-porównawczą. Biegły wskazał 29 różnic graficznych, które uprawniały go do sformułowania wniosku, iż podpisy o treści (...) usytuowane w pozycji „Data i podpis Abonenta” na stronie 1, 2, 3, 4, 5, 6 umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr TEL.(...). (...), zawartej dnia 18 lipca 2011 roku, znajdujące się w aktach sprawy na karcie 70-75 nie zostały nakreślone przez J. S.. Sąd w całości przyjął opinie biegłego J. B. uznając rozważania opinii za własne. Ani strona powodowa, ani strona pozwana opinii nie kwestionowały.

W świetle opinii biegłego z zakresu nadania dokumentów J. B. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 18 lipca 2011 roku jest jedynie dowodem, iż ze strony (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zostało złożone oświadczenie o treści zawartej w tej umowie i załączonym do niej Regulaminie. Jednakże nie pozwany podpisał ta umowę i umowa nie wykreowała żadnego stosunku obligacyjnego między (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. a pozwanym. W tym momencie również umowy z dnia 26 marca 2012 roku i 28 czerwca 2012 donoszące się do cesji wierzytelności wobec J. S. nie potwierdzają istnienia takiej wierzytelności i jej przelewu. Cesja nie kreuje bowiem wierzytelności, jej podstawą jest stosunek podstawowy między stronami umowy. Podobnie wystawione na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych faktury i nota obciążeniowa nie dowodzą wysokości świadczenia pozwanego, skoro powód nie udowodnił, iż zawarł z powodem umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wezwanie do zapłaty i zawiadomienie o cesji wierzytelności nie zawierają żadnego potwierdzenia ich doręczenia ani nawet wysłania, więc nie mogą nawet stanowić dowodu, iż pozwany wiedział o takich roszczeniach. Równocześnie zarówno w tych pismach jak i w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych pojawia się adres K. (...), gdy tymczasem brak danych pozwalających na przyjęcie, że pozwany kiedykolwiek pod tym adresem mieszkał.

Nie budziły wątpliwości zeznania pozwanego J. S. w świetle opinii biegłego z zakresu badania dokumentów J. B. (k.119-130). Powód nie przedstawił żadnych okoliczności i dowodów podważających zeznania pozwanego, iż nigdy

nie zawierał on przedmiotowej umowy. Brak też dowodów aby uznać, iż pozwany mieszkał pod adresem K. ul. (...), a zatem aby kiedykolwiek doręczono mu jakiegokolwiek wezwania związane z realizacją przedmiotowej umowy.

Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości. Biegły taki mógłby wydać opinię jedynie w zakresie wiedzy fachowej odnośnie materiału zgromadzonego przez Sąd. Bezasadne jest zatem domaganie się, aby biegły ustalał okoliczności dotyczące dowodów znajdujących się poza materiałem dowodowym a opinia służyła nie jako źródło wiadomości specjalnych, a jako zastępczy dowód istnienia dokumentów, których powód złożyć do sprawy nie chce.

W niniejszej sprawie zasadniczą kwestią było ustalenie, czy pozwany zawarł w dniu 18 lipca 2011 roku umowę ze spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., jakiego rodzaju miałyby to być umowa i jakie obowiązki z niej wynikały. Od tego powinno zależeć stwierdzenie, czy pozwany jest legitymowany biernie do występowania w procesie i czy jakakolwiek wierzytelność powoda wobec niego istnieje. Samej wysokości zgłoszonego roszczenia strona pozwany bowiem nie kwestionował, podważając jedynie podstawę roszczenia.

W ocenie Sądu, powód opierał swoje roszczenia na przepisach ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku Prawo telekomunikacyjne (tekst jedn. Dz. U. z 2014 roku poz. 243), zwanej dalej Prawem telekomunikacyjnym. Zgodnie z art. 56 ust. 1 i 2 Prawa telekomunikacyjnego, świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawiera się w formie pisemnej. W tej sprawie powód przedłożył taką umowę i stanowiła ona podstawę jego roszczenia, naliczenia opłat dokumentowanych dwoma fakturami załączonymi do pozwu, wreszcie podstawę wystawienia noty obciążeniowej. Przy tym powód nie wskazał żadnego innego zdarzenia prawnego stanowiącego podstawę swojego roszczenia.

Zgodnie z art. 471 k.p.c. dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonania lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Przy tym stosownie do treści art. 354§1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Zgodnie z art. 509§1 i §2k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenia o zaległe odsetki.

W niniejszej sprawie powód nie wykazał, iż pozwany zawarł dnia 18 lipca 2011 roku umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Podpisy pozwanego pod tą umową wykluczyła jednoznacznie opinia biegłego z dziedziny badania dokumentów J. B.. Tymczasem potwierdzeniem złożenia oświadczenia pod umowa pisemną jest podpis. Zgodnie bowiem z art. 78§1 k.c. do zachowania pisemnej formy czynności prawnej wystarcza złożenie własnoręcznego podpisu na dokumencie obejmującym treść oświadczenia woli. Cesja wierzytelności nie kreuje samej wierzytelności, a zmienia jedynie podmiot uprawniony do dochodzenia wierzytelności. Skoro pozwany nie zawarł z powodem umowy stanowiącej podstawę zgłoszonych roszczeń, roszczenie wobec J. S. jest bezpodstawne i jako takie podlega oddaleniu w całości.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty te składają się opłata od pozwu w kwocie 37 zł, wynagrodzenie pełnomocników stron – 2 x 600 zł (§6pkt 3 - rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – Dz.U. z 2002r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.; rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 461), wynagrodzenie biegłego – 1.291,20 zł, opłata od pełnomocnictwa pozwanego 17 zł. Z tego powód poniósł koszty w kwocie 637 zł, a pozwany w kwocie 1.617 zł. Ponadto nie została uiszczona przez strony część wynagrodzenia biegłego w kwocie 291,20 zł. Zgodnie z art. 98§1 k.p.c. wobec przegrania procesu powód winien

zwrócić pozwanemu wszystkie koszty postępowania. Sąd zasądził też na podstawie art. 83ust.2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) od powoda, jako strony przegrywającej proces, na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Trzciance kwotę 291,20 zł wynagrodzenia biegłego, którą tymczasowo wyłożył Skarb Państwa- Sąd Rejonowy w Trzciance.

/-/ S.S.R. Piotr Chrzanowski